

Helbredelse ved tro og håndspåleggelse

Helbredelse ved tro og håndspåleggelse

Av Jan Lilleby

Det er ingen tvil om at mirakelløfter gitt til apostlene av Jesus, ikke kan overføres til menighetens tidshusholdning. I alle ting som Jesus sa og gjorde – slik rapportert i de fire evangelier – blir udiskutabelt å finne under hans egne klare utsagn om at han var *bare utsendt til de fortapte får av Israels hus (Matt. 15, 23).*

Paulus, i år 58 da han skrev Romerbrevet sa om Kristus akkurat det samme:

Rom. 15, 8: *«For jeg sier: Kristus er blitt en tjener for de omskårne for Guds sannferdighets skyld, for å stadfeste løftene til fedrene.»*

I hele tiden med Jesu tjeneste i Israel og apostlenes fortsettelse av hans tjeneste rapportert i Apostelgjerningne, helt opp til Paulus i Rom – hele 30 år bibelhistorie, var Israel og jødene i Guds øyne segregert i forhold til verden. De var innhegnet og utskilt fra verden bak et gjerde, en skillevegg, nemlig Moseloven med dens bud og forordninger. (I Ef. 2, 14-15 ser vi at gjerdet ble revet ned, idet Paulus fikk åpenbart hemmeligheten med det nye nådeevangeliet i år 62). Vi hedninger var altså utestengte fra Israels anliggender. Vi kunne til nød bli proselytter – men dette betød ikke at døren ble slått på vid vegg for hele verden (Ef. 2, 12). Nei, Israel var fremdeles atskilt og hadde sine egne særløfter.

Alt Jesus sa, gjorde og **lovte sine troende jøder** det var særlige løfter og gjerninger. Som Paulus siden uttalte i Rom. 1, 16 – «Jøde først så greker».

Mark. 16, 17-18: *«Og disse tegn skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut onde ånder. De skal tale med tunger. 18: De skal ta slanger i hendene, og om de drikker dødelig gift, skal det ikke skade dem. På syke skal de legge sine hender, og de skal bli helbredet.»*

Vers 20 bare understreker for oss at Markus skrev ned en «Det var en gang, men det er nå helt avsluttet» - fortelling. Han ser seg altså tilbake og sier: *«Men de gikk ut og forkynte over alt. Og Herren virket med*

og stadfestet Ordet ved de tegn som fulgte med.»

Enhver bibelforsker og teolog har forstått at det *ikke er funnet noen beviser* eller skrifter som forteller om at Gud reiste opp nye apostler etter at de 13 (inkl. Paulus) var døde. Og heller ikke kom det noen nye apostler fram i deres levetid. Tallet var helt frosset.

Uttrykket i Mark. 16, 20 *...de gikk ut og forkynte overalt...* blir av Lukas' skrivning av Apostelgjerningene klart rapportert, og viser at Peter og de elleve BARE gikk ut i Israels land. Selv etter at Peter hadde talt til noen hedninger i Kornelius' hus i Apg. 10, så fortsatte apostlene med bare å tale til jødene i Israel (Apg. 11, 18-19).

Kun Paulus gikk utenfor, til jødene i diasporaen i det østlige Romerriket. Hele Apostelgjerningene er en utbrodering i masse detaljer, av Mark. 16, 20.

Hva gjelder Jesu ord om at man ikke ville bli skadet dersom man eventuelt kom til å drikke dødelig gift, finnes det intet tilfelle nevnt i Apostelgjerningene. Og det nevnes bare *ett tilfelle* der en apostel ble slange-bitt, Paulus i Apg. 28, 3-5.

Det finnes helsprøe sekter i USA som bokstavtolker ordet om å ta slanger i hendene med vilje. De bruker slike i møter og vil derved prøve å bevise at dersom du er kristen så kan ikke slanger skade deg! Har du hørt noe så vanvittig og sprøtt? Og det verste er at slanger til tross, så klarer slike sekter å vinne tilhengere. En skamplett i kristenheten. Det ene tilfellet ved Paulus på Malta beviser uten spor av tvil, at slangen som bet ham *skjedde ved uhell*. Han så seg ikke nøye fore da han sanket kvistved for å lage et bål. Paulus fikk oppleve at han hadde intet mén av bittet, og de innfødte ble forbauset over dette, og de trodde at kanskje hadde en gud besøkt dem.

En lokal misjonær fra Tønsberg, min hjemby, drev tidvis misjon i Nigeria. Han opplevde ikke bare medgang blant muslimene der nede. Ved en anledning hadde de prøvd å drepe ham, ved å kople elektrisk strøm til klestørk-stativet (som hadde snorer av metall) og misjonæren fikk et kraftig støt og ble slått ut. Han overlevde heldigvis. Men var dårlig i flere dager.

Men en dag ble den samme misjonæren bitt av en giftig slange, og ble kraftig syk i mange dager. Det var uvisst om hvordan dette skulle gå, men etter en tid kom han på bedringens vei (mulig at de fikk skaffet seg et serum mot giften).

Misjonæren opplevde ikke å være under slik guddommelig beskyttelse som Paulus – for om ham står det at han *hadde intet mén av det*. Apostlene hadde særlige løfter og kraft som ikke vi i vår tid kan si virker. Menigheten har ikke tatt over mirakelløftene som Jesus talte til *de fortapte får av Israels hus (Matt. 15, 23)*. De troende messianske jøder har i kristen evangeliehistorie vært under helt spesielle løfter som ikke har noen gyldighet i vår tid.

I vår tid – særlig i pinsekarismatiske kretser – ber man om

helbredelse og bruker håndspålegging. Og ingen blir helbredet (av håndspålegging) – for i vår tid er det inngrodd praksis at den syke som har søkt forbønn *også går til doktor og tar behandling eventuelt på sykehus.* I Apostelgjerningene finner vi ingen slik praksis overhodet! Der ble de alle helbredet, for dette hadde Herren lovt spesielt til sine messianske troende jøder i den tiden.

Jeg oppfordrer leseren til å lese min artikkel-serie her på nettsiden om dette med misjonsbefalingen. Den er i fire deler, og gir en bedre innsikt i hele forholdet som gjelder forskjellen på da og nå hva gjelder ting som berører menighetens tid.

Se også gjerne artikkelen om Svein Magne Pedersens healing-virksomhet, en evangelist som uten å ville innrømme det, egentlig driver hvitemagi og okkult healing. Han skjønner ikke selv at virksomheten er helt ubibelsk og ikke støttes i Bibelen. Han ser imidlertid ut til allikevel å ha en personlig tro på Jesus Kristus og er således å regne som en frelst person. Men dette gir ikke noe alibi til å holde på med en slik tvilsom virksomhet. Tar han overhodet imot korreksjoner?

Bare apostlene – og Bibelen viser at de var kun i et totalt antall på 13 menn – hadde kraft og myndighet til å drive håndspålegging og helbredelser, samt noen få utenom dem, slike som Filip og Stefanus:

Apg. 5, 12: *«Det skjedde mange tegn og under blant folket ved apostlenes hender.» Med ett sinn pleide de alle å samles i Salomos Søylegang.*

Vers 15-16: *«Folk bar til og med de syke ut på gatene, og la dem på senger og bårer, for at iallfall skyggen av Peter kunne falle på dem når han gikk forbi. 16: Også fra byene rundt Jerusalem kom det mengder av folk som førte med seg syke og slike som var plaget av urene ånder. Og alle ble helbredet.»*

Peter i sin tale til forsamlingen i Kornelius' hus:

Apg. 10, 36-38: *«Det ord som han sendte til ISRAELS BARN, da han i evangeliet forkynte fred ved Jesus Kristus – han er alles Herre – det kjenner dere, dette ordet som har gått ut over HELE JUDEA. Det hadde sin begynnelse fra Galilea, etter den dåp som Johannes forkynte – og taler om at Gud salvet Jesus fra Nasaret med Den Hellige Ånd og kraft, han som gikk omkring og gjorde vel og helbredet alle dem som var underkuet av djevelen, fordi Gud var med ham.»*

Vi må aldri gjøre det spesielle i Bibelen om til noe generelt. Tegn, under og mirakler, helbredelser ved håndspålegging, det hørte til den spesielle utvalgte messianske troende forsamling i Israel, og har aldri vært tilbudt til verden der ute generelt!

Karismatikkens hjemmelagde 'Mirakler'

Særlig i nyere tid har det utkrystallisert seg diverse praksiser i forbindelse med forbønn for syke i kristne møter.

Når man gjennom årene finner at de virkelige nådegavene i 1. Kor. 12-14 aldri fungerer/virker, så mangler det ikke på fri fantasi og oppfinnsomhet i leieren!

Tidlig på 1970-tallet kom det noen predikanter fra USA på besøk, som hadde en spesialitet når de ba for syke: De ble satt på en stol og predikanten fikk de til å strekke ut bena. Derved kunne man se at hos enkelte var det ulik lengde på bena. Så la predikanten hendene på vedkommende, og holdt bena fram så man kunne se at den fot som var litt kortere enn den andre, vokste ut til samme lengden. Dette forbauset mange. Men i nyere tid er det fremkommet at slik praksis/fenomen finner sted i ikke-kristne åndelige sammenhenger! Såkalte verdslige healere og sjamaner mv. gjør slike 'mirakler' uten at Gud eller Jesus nevnes. Det er altså rett og slett okkultisme og hvitemagi, og har intet å gjøre med Gud og Den Hellige Ånd.

En av de kjente predikantene som nesten har hatt det som varemerke, Benny Hinn, drev og blåste på de framførte i bønnekøen og noen ganger viftet han med dress jakken, og de falt om kull i gulvet. Eller - som andre ganger, så 'tøtsjet' han lett på deres panner og de falt i gulvet en etter en. Hinn påstod selvsagt at det var Gud og Den Hellige Ånd som virket på dem slik. I norsk kristenhet fikk dette kallenavnet 'Å falle i ånden'.

BILDE: Hinn vifter med jakken og folk faller i gulvet.

Samtidig med slike ting fra og med tidlig 1970-tallet og opp, så ble det mer og mer alminnelig at kveldens predikant, norsk eller utenlandsk, drev med å kalle folk fram til forbønn ved å nevne at den eller den person i salen, led av den eller den sykdom. De ble deretter bedt om å komme fram til forbønn.

Mye annet kunne vært nevnt – men dette får holde.

Intet av disse ovennevnte foreteelsene finnes framstilt i Bibelen. Ingen apostel eller profet i Bibelen hadde noen slik framgangsmåte eller 'åndelig gave'. Det eksisterer ikke overhodet.

De som driver med slike ting, driver med juks i Jesu navn, og dette er alvorlig. Det er direkte farlig åndelig talt, å drive med ting som enten grenser til, eller direkte er okkult. Sjekk Ef. 6 om at menighetens troende er i en kamp, ikke mot kjøtt og blod, (menneskelige krefter) men mot:

«...mot maktene, mot myndighetene, mot verdens herskere i dette mørke, mot ondskapens åndehær i himmelrommet.»

Dette er ikke demoner (de må ha et legeme for å ytre seg og virke) – det er de såkalte **falne englestyrkene som er i**

samspill med Satan, djevelen.

Apostelen ber oss å ha Guds fulle rustning på, så vi kan gjøre motstand på den onde dag og bli stående etter å ha overvunnet alt. Når vi eksempelvis ser falsk åndelig healing-praksis, så gjør vi motstand og bekjemper dette. I mitt tilfelle advarer jeg per skriftlig på min nettside. Men det er også viktig å forklare for de troende hva som er gitt oss i evangeliet og hva som ikke er gitt oss.